

отделни негови факти и както и критериите за преоценка на отделните му елементи.

Различните паметници на културата и музейни експозиции не са еднакво актуални за един произволно избран за анализ момент. И спрямо културните ценности са в сила естествените процеси на спад на актуалността, на постепенно забравяне. Практиката на музейната работа показва, че съществува определена цикличност на преоткриване на периоди и експозиции. Някои отпадат от полезрението на обществото, при други се променя мястото им в обществената ценностна система. Съществен белег на тази тенденция е оценяването на културните факти с оглед на променящата се във времето политическа и финансова конюнктура. В тази връзка забелязваме колко в реда на нещата е както отделни, така и цели масиви от културни феномени да не присъстват в дневния ред на обществото, а други да са подложени на силна екстраполация. Не трябва да пренебрегваме и лицемерно премълчаваното от българските изследователски среди превръщане на някои исторически факти в злободневна мода, адаптирането и имплантирането им в други системи (финансово-политически, например).

Същевременно подходът към културното наследство е свързан и с едновременното действие на различни фактори, като например промяната на концепциите във времето. Медияте, рекламната дейност, новата култура на свободното време популяризират движимите и недвижими паметници на културата, налагат присъствието на техните елементи във всеки момент от делника на човека. Тъкмо това насищане прави особено актуална тяхната преоценка.

Музеите в Стара Загора не правят изключение от гореупоменатите тенденции. Особен интерес и твърде много дискусии предизвиква в последно време музея „Неолитни жилища“, който дори попадна в полезрението на Христо Смоленов и неговата книга „Загора – Варна. Скритата суперкултура“². Пример за натрапчиво присъствие на културните ценности в обществения дневен ред даде лансираната в публичното пространство нова теза за наличие на втори етаж на откритите през 1968 г. две жилища от средата на шестото хилядолетие пр.Хр. Оттам произлиза и промяна на цялостната интерпретация на обекта, която интерпретация идва на базата на публикация, излязла на бял свят 40 години след приключване на археологическите разкопки. Медийното отразяване на „новите открития“ (слагаме кавички, защото нови разкопки, които да дадат яснота и да подкрепят лансираната теория не бяха